

תיקון קוראים מגילת אסתר

סדר חדש

באותיות בהירות ומאירות ענינים

עם הלכות ומנהגי חב"ד

שנת חמישת אלף שבע מאות שמות ושתים לבריה

תיקון קוראים למגילת אסתר

Tikun Korim Megilas Esther

Copyright © 2022

By

Menachem Mendel Vaisfiche

Tikunkorim8@gmail.com

All rights reserved, including the right to reproduce this publication or portions of thereof, in any form, without prior permission, in writing, from the copyright holder.

Printed in the United States of America

פתח דבר

לקראת ימי הפורים הבעל"ט, הנני מוציא בזה לאור תיקון-קוראים למגילת אסתר.

*

הmulות בתיקון-קוראים זה:

א) הנקדות והטעמים מדוקים ביותר, מיוסד (בעיקר) על חומש תורה תמייה (דפוס תרס"ב ותרס"ד), שהעיד עליון הרה"ת ר' מרדי שוסטערמן ע"ה – שזכה להיות הבעל קרייה בנווחות רבותינו נשיאינו ב-770 – שהוא חומש מדוקיק. במקומו שיש סברא חזקה שצ"ל באופן אחר (ע"פ מסורת או ע"פ כללי הדקדוק), באה על כך הערכה בשוה"ג.

ב) במקום שהקרי שונה מהכתב, הצד שיש בו נקדות וטעמים מופיע הקרי בהוספה עיגול קטן ע"ג התיבה, ובצד שאין בו נקדות וטעמים מופיע רק הכתב.

ג) השבא-גע הודges כדי לחלקו מהשבא-ינה (שבבא-גע נקטנו כפי שיטת רוב המדוקקים, ובמקום שהריז"ה חולק מופיע קו לסימן ע"ג האות שיש בו השבא).

ד) כלללו הלכות ומנהגי חב"ד השיכרים לкриיאת המגילה (הפסוקים בטעם איך הם ע"פ מה שנаг הרה"ת ר' מרדי שוסטערמן ע"ה).

ה) סידור העמודים הוא כפי הנהוג בהרבה מגילות (והוא ע"פ תיקון סופרים ברדייטשוב (תרנ"ט), בלבד כי העמודים האחרונים שם עשרה בני המן הם בעמוד בפ"ע).

ו) האותיות הם בכתב אדרה"ז כפי שכתו ר' ראובן הסופר (יש להבהיר שהוא רק ליופי התיקון ואין להכריע מזה כלל וכלל לגבי אופן הכתיבה, וכן אין להשתמש בזה כתיקון סופרים).

*

התודה נתונה לכל העוזרים והמשיעים בעריכת תיקון-קוראים זה, ובמיוחד להתי' משה ישראלי שי' ציטרין והתי' שניאור זלמן לייב שי' הכהן שטאק שהשקיעו מזמנם שייה' התיקון-קוראים נאה ומתוון ביופי והידור הרاوي וזכות הרבים תלוי בהם.

נוסח הברכה ושותנה יעקב נדפסו בראשות הוצאת ספרים קה"ת והתודה נתונה להם ע"כ.

כאן המקום לבקש אשר כל מי שיש לו הערות ותיקונים שיואיל בטווכו לשלחם לכתובה הדוא"ל המופיעה בעמוד הקודם.

*

ויהי רצון ש מגאות פורים נזכה – מסמן גאולה לגאולה (מגילה ו, סע"ב) – לגאולה האמיתית והשלימה, שגם אז – ע"פ כל ספרי הנביאים עתידיין ליבטל, הנה מגילת אסתר אינה בטלה, ויהי ליהודים אורה ושמחה ושושן ויקר בכל המובנים ובתכלית השלימות תיכף ומיד ממש.

מנחם מענדל הכהן וויספיש

יום ב' פרשת יתרו, חמשה עשר בשבט, ה'תשפ"ב
ברוקלין, נ.י.

מגילת אסתר פרק א

ויהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך א' והוא בימי אחשורוש מהדרו ועד כוש עב' ועשרה ומאה מרדינה בימים ההם שבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בעזון הבירה בענין שעושל למלכו עשה משתה לכל שיריו ועבדיו זיל פרש ומודי הפרתומים ושדי המודינות לפניו בהראות את עשר כבוד מלכוות ואת יקר תפארת גודלו את ימים רבים שבועיים ומאת ים ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בעזון הבירה למזהול ועד קני משתה עב' ימים בחצר גת ביתן המלך אוור כרפס ותכלת אוזן בחכלי בז' וארגמן על אלילי כסף ועמדו עש' מעות זהב וכסף על רצפת החט' וועל' ודר וסזרת והשלקות בכל' זהב וככל' מוכלים שונים ויין מלכוות רב כדי המלך והעתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השבעי לטוב לב' המלך בין אמר להומן בזאת חרבונא בגתא ואבגטא זתר וכרפס שעשת הסריסים המשערתים את פ' המלך אחשורוש להביא את ושתי המלכה לפ' המלך בכתה מלכוות להראות העמים והעריות את יפה כי טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתית לבוא בזכר המלך אשר ביד הסריסים ויקנוף המלך ועוד ווימתו בורה בו ואמר

המלך לזכרים ידע העתים כי כן דבר המלך לפניו כל' ידע דת ודין והקרב אליו בראשיא עתර ארמתא תרעיש' מרס מרטנא ממוון שעשת שרי פרש ומודי ראי פ' המלך היישבים ראיניה במלכוות כדת מה לעשות במלכה ושתית על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסрисים ואמר מומוון לפניו:

המלך והשרים לא על' המלך לבר עזחה ושתית המלכה פ' על' כל' השרים ועל' כל' העמים אשר בכל' מדינות המלך אחשורוש כי י' נא דבר המלכה על' כל' הנשים להבות בעליך בעזיהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו וכל' בא והיום הזה אמרנה שרות פרש ומודי אשר עמיעו את דבר המלכה לכל' שרי המלך וכדי בזון וקנוף אם על' המלך טוב י' נא דבר מלכוות מלפניו וכתב ברתי פרש

ויהי ביום אחשורוש הוא אחשורוש המלך א' והוא בימי אחשורוש בעש' שנים ומאה קד' י' בימים ההם קשבת המלך אחשורוש על כסא מלכוותו אשר בשושן הבירה: בשעת שלוש כל' מלכו עשה משתה לככל' שעריו ועדריו היל פרש ומודי הפרתומים ושדי המודינות לפניו בהראות את עשר כבוד מלכוות ואת יקר תפארת גודלו ימים רבים שבועיים וביום יום: ובמלואת הימים האלה עשה המלך לככל' העם הנמצאים בשושן הבירה למזהול ועד' קני משתה שעשת ימים בחרצ' גת ביתן המלך: חור | פרפס ותכלת אוזן בחדל' בז' וארגמן על' אלילי כסף ועמדו עש' מיטות | הוב וכסף על' רצפת החט' וועל' ודר וסזרת והשקות בכל' זהב וככל' מוכלים שונים ויין מלכוות רב קיד המלך: והשתיה כדת אין אנס בידנו | יסיד המלך על כל' רב ביתו לעשות פרצון איש ואיש: גם ושתית המלכה שעשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ביום השבעי לטוב לב' המלך בין אמר להומן בזאת חרבונא בגתא ואבגטא זתר וכרפס שעשת הסריסים המשערתים את בז' המלך לפ' המלך בכתה כהביא את ושתית המלכה לפ' המלך בכתה מלכוות להראות העמים והעריות את יפה כ' טובת מראה היא ותמאן המלכה ושתית לבוא בזכר המלך אשר ביד הסрисים ויקנוף המלך מיד ווימתו בורה בו: ואמר המלך להכמים ידע העתים כי' נא דבר המלך כב' ידע דת ודין: והמלך אלוי פרשנא שתר אמרתא תרשיש מרס מרטנא ממוון שעשת שרי | פרש ומודי ראי פ' המלכה היישבים ראשנה במילכוות: פ' דת מוה לעשות במילכה ושתית על' אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסрисים: ואמר מומוון לפניו:

המלך והשרים לא על' המלך לב' עזחה ושתית המלכה פ' על' כל' השרים ועל' כל' העמים אשר בכל' מדינות המלך אחשורוש: כי' נא דבר המלכה על' כל' הצעים להבות בעליך בעזיהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתית המלכה לפניו ולא בא: וזהם היה תאמנה | י' שרנות פרש ומודי אשר עמיעו את דבר המלכה לכל' שרי המלך וכדי בזון וקנוף: אם על' המלך טוב י' נא דבר מלכוות מלפניו וכתב ברתי פרש

פרק א'ב
ומדי' וכל יערbor אשר לא תבוא ועתה לפנ' המלך
אוושורוש' ובכוכתה יין המלך כרעותה העוזה
ממנה גשמע פתגם המלך אשר יעל'ה בכל
מלכותו כי רביה היא וכל הצעים יתנו יקר
כבעליהם כנוגדים ועד קנון ויונב הרבר בעניי
המלך והשרים ויעש המלך דבר ממוון וישלו
ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה
ככתבה ואל עם עם ככלשונו להיות כל איש שර
בביתו ומדבר כלשון עמו

הרבirim האלה כער זמות המלך אוזעראוש
זכר את ושתית ואת אשר עשתה ואת אשר נזכר
עליה ייאמרו נערם המלך משפטינו בקשר
למלך נערות בתוכות נזבות מראה ויפקד
מלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבשו את
כל נערה בתוכה נזבת מראה אל עוזן הבירה
אל בית הנשים אל יד הגיא סריס המלך שמר
הגשימים ונתקו תמורקיה והנערה אשר תינט
בעיני המלך תמלך תיזת ושתית ויתבר בערין
מלך ויעש כן איש יהוד היה

בשׁוֹעֵן הַבִּירָה וְשַׁמְוֹן מִרְדְּכֵי בָּנֶן יָאִיר בָּנֶן שְׁמַעַי
בָּנֶן קִישׁ אֲשֶׁר יְמִינֵי אֲשֶׁר הַגָּלֶתֶת מִירוּשָׁלָם עַמְּךָ
הַגָּלֶתֶת אֲשֶׁר הַגָּלֶתֶת עַמְּךָ יְכִינֵה מֶלֶךְ יְהוָה אֲשֶׁר
הַגָּלֶתֶת נִבְכְּרֵנֶר מֶלֶךְ בְּכָל יְהוָה אֲמִן אֶת הַרְסָה
הַיָּא אַסְטָר בַּת דְּדוֹ כִּי אֵין כֵּה אָב וְאָם וְהַגְּעָרָה
יִפְתַּח תָּאָר וְעַזְבָּת מְרוֹאָה וּבְמוֹת אֶבְיָה וְאֶפְוָה לְקֹזָה
מִרְדְּכֵי כֹּוֹ כְּבָתָה וְיְהִי בְּהַשְׁמָעָה דָּבָר הַמֶּלֶךְ וְדַתָּו
וּבְהַקְּבִּץ נְעָרִות רְבָות אֶל שׁוֹעֵן הַבִּירָה אֶל יְד
הַיְּהִי וְתַכְּלִזְוֹ אַסְטָר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יְד הַיְּהִי שְׁמָרָה
הַשְׁעָרִים וְתַיְעַבְּ הַגְּעָרָה בְּעִזְיוֹ וְתַעֲשָׂא וְסַדְּ כְּפִנֵּיו
וַיִּבְהֶל אֶת תָּמְרוֹקִיהַ וְאֶת מִגְוָתָה כָּתָת כֵּה וְאֶת
שְׁבֻעָה הַגְּעָרָה הַרְאִוּתָה כָּתָת כֵּה כְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲלֵנָה וְאֶת נְעָרָוֹתָה לְטוֹב בֵּית הַשְׁעָרִים לְאַחֲדָה
אַסְטָר אֶת עַמָּה וְאֶת מְוֹלָתָה כִּי מִרְדְּכֵי צֹהָה
עַלְלָה אֲשֶׁר כֹּא תַּאֲיד וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְהַלֵּךְ
לְפִנֵּי וּצְרָר בֵּית הַשְׁעָרִים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אַסְטָר
וּמָה יִעַשְׂה בָּה וּבְהַזְּעִיל תַּר נְעָרָה וְגַעֲרָה לְבֹא
אֶל הַמֶּלֶךְ אֲזַעֲרֹוּשׁ וּמְקַזְּ הוּא כֵּה כְּדָת הַשְׁעָרִים
שְׁעָלִים עַלְלָה וְדַשְׁעָה כִּי כֵן יְמִיכָּאו יְמִי מְרוֹקִיהַן שְׁעָה
וְזְהֻדִּים בְּשֻׁבּוֹן הַמְּוֹר וְשְׁעָה וְזְהֻדִּים בְּבְשֻׁמִּים
וּבְתָמְרוֹקִי הַשְׁעָרִים וּבָה הַגְּעָרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ
אֶת כָּל אֲשֶׁר תָּאֹמֵר יִתְּעַנֵּן כֵּה כְּבָוא עַמָּה מִבֵּית
הַשְׁעָרִים עַד בֵּית הַמֶּלֶךְ בְּעָרְבָּה הַיָּא בָּאָה

מגילה אס ומוד' וכלא יעבור אשר לא-תבוא ושותי לכפדי המלך
אהשורהש ומולכודה יתן המלך לרעהה הטובה
ומפעה: ונסמע בתרום המלך אשר-יעשה בכל-
מלךתו כי רפה היא וככל-המשים יתנו יקר
כבעליך כמושול וער-קען: ויעב הדבר בעין
המלך והשרים ויעש המלך פרבר קומוון: וישלה
ספרים אל-כל-מידות המלך אל-קורייה ומודיעיה
פקתבה ואל-עם עם כל-שונו להיות כל-איש שיר
ביבתו ומדבר כל-שון עמו:

הבראים האלה בשר חמות המלך אהשורי
ובר את-ושתי ואת אשור-עשיה ואת אשר-נזר
עליה: ואמרו נער-המלך כיירתו יכהן
למלך נערות בתוכות טובות מראה: ויבקר
המלך בקידים בכל-מירות מלכותו ויקבץ את
כל-נעדרה בתוליה טובת מראה אל-שוען הבירה
אל-בית הנשים אל-יד הגสาว המלך שמר
הנשים וגונן תמורה: והנערה אשר תניב
בעין המלך גמל תורה ושתי ויטב הobar ביעין
המלך ויעש כן:

בשושן הבירה ושםו מרדכי פון יאיר קנדשטיין
בונדייש איש ימיין אשער האצלה מירושלים עבד
האליה אשר הכתה עם יבניה מלך יהודה אשר
האליה נוכנץ מלך בבל: ויהי אמן את-הדרשה
היא אסתר בת-ידדו כי אין לה אב ואם וגערה
יבת-האר יעוגת מראה ומכות אביה ואמה לחה
מרדייש לו לבת: ויהי קהשמי דבר-המלך ורדו
והקוץ נערות רבות אל-שושן הבירה אל-יד
האי ותקלה אסתר אל-בית המלך אל-יד ה' שבור
המשים ותיעב הגערה בעיניו ותשא הסד לפניו
ויבהל את-המורוקה את-מנזתת לחת-לה כלה ואת
שבע הנערות הראות לחת-לה מובית המלך
וישנה את-זערותיה לטוב בית גשימים לא-היא
אסתר את-עמה את-គולדתה כי מרדכי צה
עליה אשר לא-תאייר: וכל-יום יום מרדכי מותחלה
לפניהם חצר בית-הגשימים לרעת את-שלומ אסתר
ומוה-עשנה בה: ובה-יע תר גערה נערה לכוא |
אל-מלך אח-שורוש מקץ חיות לה בירת הגשימים
שנים עשר חדש כי פון מלאו ימי קורוקין שעשה
הרשימ בטעמו הפוך ושעה הרשים בבשימים
את-המורוקי הגשימים: ובזה הגערה בא אל-מלך
את כל-אשר תאמור ינתן לה לבוא עמה מובית
הגשימים עד-בית המלך: עברב הדיא באה

1) נוהגין לומר ארבעה פסוקים של גאולה בקורס... והחzon חזר וקורא אותן (רמ"א או"ח ס"י תרצ סי'ז), מתוד מגילה כשרה (שם ס"ד).

ובבקר היא עבה אל בית הנשיים עלי אל יד שעלה צריס המלך שמר הפליגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם ופְּנֵי בה המלך וקראה בשם ובוֹאַיִל תר אסתר בת אביהיל דוד מרדכי אשר לquo לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאstor הָיָי סריס המלך שמר הנשיים ותה אסתר נְשָׁאת ון בעין כל ראייה ותכלו אסתר אל המלך אושערוש אל בית מלכותו בזידש העשירי הוא וזרע טבת בשנת שבע למלכותו ויאת המלך את אסתר מוכל הנשיים ותשא ון וצד כפְּנֵיו מוכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליךה תוצאות ועתה ויעש המלך משתה גדור כל שרי ועבדיו את משתה אסתר והנזהה למדינות עלה ויתן משאת כדי המלך ובהקבץ בתולות עזיה ומרדכי ישב בשער המלך אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר שוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עלה כאשר הייתה באמנה אותו בימים

ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגatan ותרש עלי סריס המלך משמרי הספ ויבקש כללו יד במולך אושערוש יודע הדבר למורדי כי ואיד לאסתר המלכה ותאמור אסתר למולך בשם מרדכי ויבקש הדבר ויקנא ויתלו עיניהם על עז ויבת נספר דבר הימים לפניהם המלך:

הרבאים האלה נדיל המלך אושערוש את המן בן המודטא האני וגעלאהו ושם את כסאו מועל כל העירם אשר אותו וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתווים להמן כי כן זהה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחווה ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למורדי מודע אתה עובר את מנות המלך ויהי באמורם אליו יום ויום וכל שמע אליהם ויארו להמן לראות היימדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא הבן ומה ויבן בעילו כללו יד במורדי כבר כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכוות אושערוש עם מרדכי בהודע הראשון הו-חדר נישן בשנת שיטים עשרה למולך אושערוש הפל פור הוא האREL כפניהם המן מיום ליום ומחרesh לחדש עזיב עשר הו-חדר אחר: ויאמר המן למולך אושערוש ישנו עם אחד מפואר

ונילת אסתר פרק ב, ג' ובבקיר היא שכה אל-כית הנשים עלי אל-יד שעשו סריס המלך שמר הפליגשים לא-תבוא עוד אל-המלך כי אם-חפץ בה המלך ונתקראה בשם: ותהי אסתר בת-אביהיל | דוד מרדכי אשר ליה-ללו לבת לבוא אל-המלך לא בקשה דבר כי אם את-אשר יאstor הָיָי סריס-המלך שמר הנשיים ותהי אסתר נשאת חן בעין כל-ראיה: ותכלו אסתר אל-המלך אהשוריוש אל-כית מלכותו בחדר העשירי הו-חדר טבת בעית שבע למלכותו: ויאת המלך את-אסתר מכל-הנשיים ותשא-תנו וחסד כפניהם מפל-הבתולות וישם בתר-מלכות בראשה וימליךה תחת ושתיה: ויעש המלך משתה גדור כל-שעריו ועבדיו את משתה אסתר והנזהה למדינות עשה ויתן משאת ביר המלכה: ובהקבץ בתולות עזיה ומרדכי ישב בשער המלכה: אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עפה כאשר צוה עליה מרדכי ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר הייתה באמנה אותו:

ההם ומרדכי ישב בשער-המלך קצף בגatan ותרש עצי-סריסי המלך משמרי הספ ויבקש כללו יד במולך אהשוריוש: וידעו הדבר במרדכי ואיד כי לא-אסתר המלכה ותאמור אסתר למולך בשם מרדכי: ויבקש הדבר ויקנא ויתלו עיניהם על-ען ויבת נספר דבר הימים לפניהם המלכה: הרבאים האלה נדיל המלך אושערוש את-המן⁽³⁾ בז-המודטא האני וגעלאהו ושם את-בפסאו מעל כל-העירם אשר אותו: וכל-עבדי המלך אשור-בשער המלכה כרעים ומשתחווים להמן כי-כן זהה-לו המלך ומורדי כי יכרע ולא ישתחווה: ואמרו עבדי המלך אשור-בשער המלך למורדי מודע אתה עבר את מנות המלכה: ויהי באמורם אליו יום ויום וכל שמע אליהם ויארו להמן לראות היימדו הדבר מרדכי פיחאייך لكم אשר-הוא יהודי וירא המן פידאיון מרדכי כרע ומשתחווה לו וימלא הבן מהו: ויבן בעילו כללו יד במורדי כביהו-פיחאייך כלו את-עם מרדכי ויבקש הבן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכוות אהשוריוש עם מרדכי: בחדר השראשון הו-חדר נישן בשנת שיטים עשרה למולך אהשוריוש הפל פור הוא האREL כפניהם המן מיום ליום ומחרesh לחדש עזיב עשר הו-חדר אחר: ויאמר המן למולך אושערוש ישנו עם אחד מפואר

(3) מכין המן איה פעים במשך הקראיה (במקום שנזכר באיה תואר: האנגני, הרע וכיו"ב) (ספר המנהנים ע' 73).

ומופרד בין העמים בכל מדינות ממלכות ודרתיהם
ענויות מכל עם ואת דת המלך אינם עשיים וכמו כן
אין שוה כהווים אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועל שרת אכפים כבר בסוף אשקל על די עשי
המלךה להביא אל גזוי המלך ישר המלך את
טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בזמודתא האגאי צר
היהודים ויאמר המלך להמן הכסף נתן לך והעם
לעתות בו כתוב בעייר יקראו ספרי המלך
בזהדש הראשון בשכונה עשר יום בו ויכתב
כל אשר שוה המן אל אושדרפני המלך ואל
הפוזות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה כתבה עם עם כל שצנו בעם
מלך אושזרן נכתב וגוזם בטבעת המלך
ונשלכו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך
כהשميد כהרא ולאבד את כל היהודים מינער
עד זkan טף וגעים ביום אוד בשכונה עשר
לוודש שנים עשר הוא חדש ושכלם
לבו פתען הכתב להנתן רת בכל מדינה ומדינה
אלו לככל העמים להיות עתדים ליום הזה הרצים
בנאו הוועפים בדבר המלך והחתנתה בעוען
הבריה והמלך והמן יעבço לעתות והעיר שעוזן
זבוכה ומרדי ירע את כל אשר

וכופרדר בין העמים בכל מדינות מלוכיך ורתוות
שענות מפלדעם ואת-הדי המלך איז עזים ולמלך
איין-עה כהיעם אמ-על-המלך נוב יכת לאבדם
ועשרה אלפדים בפר-פסוף אשקלל עלי-ידי עשי
המלך כהבא אל-גוי המלך: ויסר המלך את-
עבתו מעיל ידו ויתנה להמן³ בונ-המודת האזען צרר
היזודים: ויאמר המלך כהבן הכסה נתנו לך והעם
לכשזה בז פטוש בעיירה: ויקרא ספרי המלך
בחרש הראשו בשלושה עשר יומם בז ויבתכ
בכל-אשר-צוה המן אל אחשיר-בנ-המלך ואל-
הפהות אשר עעל-מודעה וכורינה ואל-שר עם ועם
מודעה ומודעה כתבה עם עם כלשונו בשם
המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:
ונשלוח ספרים ביר הרצים אל-כל-מודעות המלך
כהשטייד להרגו ולאבד את-כל-היהודים מצער
יערד-הן טף ונעים ביום אחד בשלושה עשר
לחדר שיזיב-עשור הווא-חדר אדר ושכטם לבוז:
בתשען הפטב להען דת בכל-מודעה וכורינה גלו
כל-העמים כהיוות עתרים ביום גוזה: הרצים
יעאו רחופים בדרכם המלך והדת נתנה בשוען
הבריה והמלך !המן ישוב לשותות והעיר שעוזן⁴*
נובכה: ובוררכי ידע את-כל-אשר
געשה וקרע מירכי את-בגדיו וילכש שיק ואפר
ויאבתהה העיר ויזעק עזקה גודלה ומירה: נבואה עד
לכני שער-המלך כי איין לבוא אל-שער המלך
בלבוש שיק: ובכל-מודעה ומודעה מוקום אשר בבר-
המלך ורדתו בזיע אכל רודל ליהודים וצום ובכי
ומוספד שיק ואפר ירע לרביהם: ותבואה נערות
אסטר וסריסיה ויעידו לה ותתחלל המלכה פואד
ותשלחה בגדים להלביש את-מורדיו ולהסיר שיק
מיועלו וכל קבכל: ותקרא אסטר להתת כסרי
המלך אשר העמיד לפניה ואתגוזה על-מורדיו
לערתמה-זה ועל-הזה: וצאהתך אל-מורדיו אל-
רחוב העיר אשר לכני שער-המלך: ואדר-לו מירכי
את כל-אשר קרדזו ואת ברעת הפסוף אשר אמר
המן לשקלל* על-גוי המלך ביהודים לאבדם: ואת-
בתשען כתבה הדת אשר-ען בשוען להשמדם נתן
לו להראות את-אסטר ולהגיד לה ולצאות עלייה
לבוא אל-המלך להתחזקו לו ולבקש מופניו עלי-
עמה: ויבוא התה ויאר לאסטר את דברי מירכי
ויאמר אסטר להתת וגוזה אל-מורדיו כל-עדי
המלך ועם מודעות המלך ידעם אשר כל-איש

*שושן. השינוי בקמץ (פסח"ק ע"ש).

*לשкол. בטעם תליישא גדולה (מפה"ק).

וְאָשֶׁר אֲשֶׁר יָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הַזֶּבֶר הַפְּנִימִית
אֲשֶׁר כֹּל יְקָרָא אֹזֶת דָתוֹ לְהַמִּית לְכֹדֶם מֵאֲשֶׁר
יְשִׁיטָן כֹּל הַמֶּלֶךְ אֶת שְׂרֵבֶט הַזֶּבֶר וְזֹיהַ וְאַנְּיַ כֹּא
יָקָרָתִי לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁכֹועִים יוֹם וַיָּידַע
מִרְדָּכַי אֶת דְּבָרַי אַסְטָר וַיֹּאמֶר מִרְדָּכַי כְּהַלְלֵב
אֶל אַסְטָר אֶל הַדָּמִי בְּגַפְעַר לְהַמְלָט בֵּית הַמֶּלֶךְ
מִכָּל הַיְהוּדִים כִּי אִם הַזֶּרֶשׁ תַּזְרִישׁ בְּעֵת הַזֹּאת
רוֹזֵה וְהַצָּלה יְעַמֵּד לְיְהוּדִים מִמְּקוֹם אֹזֶר וְאֶת
בֵּית אָבִיךְ תַּאֲבִדוּ וְמַיְ יָדַע אִם כָּלֹת כֹּזֶאת הַגְּעֻת
לְמִלְכָות וְתַאֲמֶר אַסְטָר כְּהַשְּׁיב אֶל מִרְדָּכַי כֶּר
כָּנֹס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַגְּמִילָאִים בְּעוֹשָׂן וְצָמוֹן עַלְיָ
וְאֶל תַּאֲכִלוּ וְאֶל תַּעֲתִו שְׁלֵשָׁת יְמִים לִיכָּה וְיָמָם
אַנְּי וְגַעֲרַתִּי אֲצָם כֹּן וּבָכוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
לֹא כְּדָת וְכָאֵשֶׁר אָבְדָתִי אָבְדָתִי וַיַּעֲבֵר מִרְדָּכַי
וַיַּעֲשֵׂי כָּל אַשְׁר צָוָה עַלְיָ אַסְטָר וְיָהִי בַּיּוֹם הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וְתַלְבֵּשׁ אַסְטָר מִלְכָוֹת וְתַעֲמֹד בְּחַצֵּר
בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכָּה בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל-כִּסֵּא מִלְכָוֹת בֵּית הַמֶּלֶכָה נִכָּה בְּתַחַת הַבְּיִתָּה
וְיָהִי כָּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אַסְטָר הַמֶּלֶכָה עַמְדָת
בְּחַצֵּר נִשְׁאָה חָן בְּעִינֵּיו וַיַּשְׁטֵחַ הַמֶּלֶךְ כְּאַסְטָר
אַת-שְׂרֵבֶט הַזֶּבֶר אֲשֶׁר בַּיּוֹם וְתַקְרֵב אַסְטָר
בְּרָאשׁ הַשְּׁרֵבִיעִי וַיֹּאמֶר כִּי הַמֶּלֶךְ מִזְרָךְ אַסְטָר
הַמֶּלֶכָה וּמִה-בְּקַשְׁתָה עַד-חַצֵּי הַמִּלְכָוֹת וַיַּעֲשֵׂנָה
לָהּ וַיֹּאמֶר אַסְטָר אֶמ-עַל-הַמִּשְׁתָה טֻוב יְבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמִּן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתִי כֹּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִזְרָה אֶת-הַמִּן כְּשֶׁוֹת אֶת-דָבָר אַסְטָר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אֶל-הַמִּשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתָה
אַסְטָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר בְּמִשְׁתָה הַזֶּה
שְׁאַלְתָה וַיַּעֲשֵׂנָה כֹּה וּמִה-בְּקַשְׁתָה עַד-חַצֵּי הַמִּלְכָוֹת
וַתַּעֲשֵׂנָה וַיַּעֲשֵׂנָה אַסְטָר וַיֹּאמֶר שְׁאַלְתָה וּבְקַשְׁתָה:
אֶמ-מִזְרָתִי חָן בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶמ-עַל-הַבּוֹךְ טֻוב
לִתְתַּאֲלֵתִי וְלִעְשֵׂת אֶת-בְּקַשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתִי יְבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אֶל-הַמִּשְׁתָה אֲשֶׁר עַשְׂתָה כְּהָם
וּמִתְרֵא עַשְׂתָה בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ: וַיַּצְא הַמִּן בַּיּוֹם הַהוּא
שְׁמֵה וַטּוֹב כֶּבֶשׂ וְכְרָאֹתָה הַמִּן אֶת-מִרְדָּכַי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-זָעַם מִפְּנֵי יְמִינָה הַמִּן עַל-מִרְדָּכַי
חַמּוֹת: וַיַּתְאַפֵּק הַמִּן וַיָּבֹא אֶל-לְבִתָּה וַיַּשְׁלַח וַיָּבֹא
אֶת-אָהָבוֹ וְאֶת-זֶרֶשׁ אֲשֶׁתָּה: וַיַּסְפֵּר כְּהָם הַמִּן
אֶת-כְּבָד עַשְׂרֵה וְרֵב בָּנָיו וְאֶת כָּל אַשְׁר גָּדַל
הַמֶּלֶךְ וְאֶת אַשְׁר גַּעַל הַשְּׁרִירִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הַמִּן אֲפִלּוּ כֹּל הַבִּיאָה אַסְטָר הַמֶּלֶכָה עַם
הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָה אַשְׁר עַשְׂתָה כִּי אִם אָתוֹתִי

מְגִילַת אַסְטָר פְּרָקָד ה
וְאָשֶׁר אָשֶׁר-יָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחַצֵּר הַפְּנִימִית
אֲשֶׁר כָּא-יָקָרָא אֶחָת דָתוֹ לְהַמִּית לְכֹדֶם מֵאֲשֶׁר
יְשִׁיטָן כֹּל הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׂרֵבֶט הַזֶּבֶר וְזֹיהַ וְאַנְּי כֹּא
יָקָרָתִי לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁכֹועִים יוֹם וַיָּידַע
מִרְדָּכַי אֶת דְּבָרַי אַסְטָר וַיֹּאמֶר מִרְדָּכַי קְהַשֵּׁב
אֶל-אַסְטָר אֶל-תַּדְרֵמִי בְּגַפְעַר לְהַמְלָט בֵּית-הַמֶּלֶךְ
מִפְּלַל-הַיְהוּדִים: כִּי אִם-הַחֲרֵשׁ תַּחֲרֵשׁ בְּעֵת הַזֹּאת
רוֹה וְהַצָּלה יְעַמֵּד לְיְהוּדִים מִמְּקוֹם אֹזֶר וְאֶת
בֵּית אָבִיךְ תַּאֲבִדוּ וְמַיְ יָדַע אִם כָּלֹת כֹּזֶאת הַגְּעֻת
לְמִלְכָות: וַיֹּאמֶר אַסְטָר קְהַשֵּׁב אֶל-מִרְדָּכַי כֶּרֶת,
כִּי-צְבָא אֶת-פְּלַל-הַיְהוּדִים הַגְּמִילָאִים בְּשָׂוָן וְצָמוֹן עַלְיָ
וְאֶל-תַּאֲכִלוּ וְאֶל-תַּעֲתִו שְׁלֵשָׁת יְמִים לִילָה וְיָמָם
אַנְּי וְגַעֲרַתִּי אֲצָם כֹּן וּבָכוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
כְּאַכְדָת וְכָאֵשֶׁר אָבְדָתִי אָבְדָתִי וַיַּעֲבֵר מִרְדָּכַי
וַיַּעֲשֵׂי כָּל אַשְׁר-צִוָּה עַלְיָ אַסְטָר וְיָהִי בַּיּוֹם הַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וְתַלְבֵּשׁ אַסְטָר מִלְכָוֹת וְתַעֲמֹד בְּחַצֵּר
בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נִכָּה בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל-כִּסֵּא מִלְכָוֹת בֵּית הַמֶּלֶכָה נִכָּה בְּתַחַת הַבְּיִתָּה
וְיָהִי כָּרָאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אַסְטָר הַמֶּלֶכָה עַמְדָת
בְּחַצֵּר נִשְׁאָה חָן בְּעִינֵּיו וַיַּשְׁטֵחַ הַמֶּלֶךְ כְּאַסְטָר
אַת-שְׂרֵבֶט הַזֶּבֶר אֲשֶׁר בַּיּוֹם וְתַקְרֵב אַסְטָר
בְּרָאשׁ הַשְּׁרֵבִיעִי וַיֹּאמֶר כִּי הַמֶּלֶךְ מִזְרָךְ אַסְטָר
הַמֶּלֶכָה וּמִה-בְּקַשְׁתָה עַד-חַצֵּי הַמִּלְכָוֹת וַיַּעֲשֵׂנָה
לָהּ וַיֹּאמֶר אַסְטָר אֶמ-עַל-הַמִּשְׁתָה טֻוב יְבֹא הַמֶּלֶךְ
וְהַמִּן הַיּוֹם אֶל-הַמִּשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתִי כֹּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מִזְרָה אֶת-הַמִּן כְּשֶׁוֹת אֶת-דָבָר אַסְטָר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אֶל-הַמִּשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתָה
אַסְטָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְטָר בְּמִשְׁתָה הַזֶּה
שְׁאַלְתָה וּמִה-בְּקַשְׁתָה עַד-חַצֵּי הַמִּלְכָוֹת
וַתַּעֲשֵׂנָה וַיַּעֲשֵׂנָה אַסְטָר וַיֹּאמֶר שְׁאַלְתָה וּבְקַשְׁתָה:
אֶמ-מִזְרָתִי חָן בְּעִינֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶמ-עַל-הַבּוֹךְ טֻוב
לִתְתַּאֲלֵתִי וְלִעְשֵׂת אֶת-בְּקַשְׁתָה אַשְׁר-עַשְׂתָה יְבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהַמִּן אֶל-הַמִּשְׁתָה אֲשֶׁר-עַשְׂתָה כְּהָם
וּמִתְרֵא עַשְׂתָה בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ: וַיַּצְא הַמִּן בַּיּוֹם הַהוּא
שְׁמֵה וַטּוֹב כֶּבֶשׂ וְכְרָאֹתָה הַמִּן אֶת-מִרְדָּכַי בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-זָעַם מִפְּנֵי יְמִינָה הַמִּן עַל-מִרְדָּכַי
חַמּוֹת: וַיַּתְאַפֵּק הַמִּן וַיָּבֹא אֶל-לְבִתָּה וַיַּשְׁלַח וַיָּבֹא
אֶת-אָהָבוֹ וְאֶת-זֶרֶשׁ אֲשֶׁתָּה: וַיַּסְפֵּר כְּהָם הַמִּן
אֶת-כְּבָד עַשְׂרֵה וְרֵב בָּנָיו וְאֶת כָּל אַשְׁר גָּדַל
הַמֶּלֶךְ וְאֶת אַשְׁר גַּעַל הַשְּׁרִירִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הַמִּן אֲפִלּוּ כֹּל הַבִּיאָה אַסְטָר הַמֶּלֶכָה עַם
הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָה אֲשֶׁר עַשְׂתָה כִּי אִם אָתוֹתִי

מניגילת אסתר פרק ה,ו,ו
ואם כמושר אני קורא לך עם המלך וכל זה אንנו
שזה כי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי
היהודי ישב בשער המלך ותאמור לו זרעו
אשרו וכל אהביו יעשו עז' גבה ו煦שימים אמה
ובבקיר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא
עם המלך אל המשתה שמעוז ויעט הדבר לפניו
בכללה ההוא בהמן ויעש העז'

נדדה שעת המלך ויאמר לך את-ספר הזכרונות
דברי הימים ויהיו נקריםם לפניו המלך ויבזע
כתב עשר הגור מרדכי על בנטנא ותרש עז'
סרייסי המלך משומרי הספר אשר בקהלו לשלה
יד במלך אושורו ויאמר המלך מה עז'ה
יקר ואדוללה כמרדכי על זה ויאמרו עורי המלך
משרתתי לא עשה עמו דבר ויאמר המלך כי
בוזר והמן בא לוזר בית המלך הויזנזה כאמור
למלך לתוכות את מרדכי על העז' אשר
הכין לו ויאמרו עורי המלך אליו הנה המן עמד
בוזר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן ויאמר לו
מלך מה כלשות באיש אשר המלך וופז בি-קרו
ויאמר המן כלבו למי יופז המלך כלשות יקר
 יותר ממי ויאמר המן אל המלך איש אשר
מלך וופז בি-קרו יבוא לבוש מלכות אשר
לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר נתן כתר מלכות בראשו וגנתן הכלבוש
והסוס על יד איש משורי המלך הפרתמים
והלבשו את האיש אשר המלך וופז בি-קרו
הרביבהו על הסוס ברוחב העיר וקראו לפניו
כה יעשה לאיש אשר המלך וופז בি-קרו
ויאמר המלך להמן מהר קו את הכלבוש ואת
הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי
הישוב בשער המלך אל כל-תפל דבר מופל אשר
דברת ויקוץ המן את הכלבוש ואת הסוס ויכבש
את מרדכי וירכיבתו ברוחב העיר וקרא לפניו
כה יעשה לאיש אשר המלך וופז בি-קרו
וישב מרדכי אל שער המלך והמן נזרף אל ביתו
אבל וופז ראי: וספר המן לזרע אשרו ולכל-
אהביו את כל אשר קrho ויאמרו לו חכמי וירוש
אשרו אם מזורע היהודים מרדכי אשר החפות
לנפלו לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו:
עודם מדברים עמו וסרייסי המלך גיעו ויבהלו
להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר
ויבא המלך והמן כלשות עם אסתר המלכה: ויא

ובמ-לכיהר אני קרו-אדלה עבד-המלך: וככל-זה איננו
שזה כי בקהל-עת אשר אני ראה את-מרדכי
היהודי ישב בשער המלך: ותאמור לו זרעו
אשרו וכל-אהביו יעשו עז' גבה וחמשים אמה
ובבקיר אמר לפולר ויתלו את-מרדכי עליו ובא
עם המלך אל-המשתה שמה ויעט הדבר לפניו
המן ויעש העז':

נדדה שעת המלך ויאמר לך את-ספר הזכרונות
דברי הימים ויהיו נקריםם לפניו המלך: וימצא
כתב עשר הגור מרדכי על-בנטנא ותרש עז'
סרייסי המלך משומרי הספר אשר בקהלו לשלה
יד במלך אהשורי: ויאמר המלך מה עז'ה
ישר ואדוללה כמרדכי עבדזה ויאמרו עורי המלך
משרתתי לא-ענשה עמו דבר: ויאמר המלך כי
בוזר והמן בא לחזר בית-המלך היזנזה
לאמר לפולר לתלה את-מרדכי על-העז אשר
הכין לו ויאמרו עורי המלך אליו הנה המן עמד
בוזר ויאמר המלך יבוא: ויבוא המן ויאמר לו
מלך מה-כלשות באיש אשר המלך חבץ בি-קרו
ויאמר המן כלבו למי יופז המלך לעשות יקר
יותר ממי: ויאמר המן אל-המלך איש אשר
מלך חבץ בি-קרו: יבאו כבוש מלכות אשר
לבש-בו המלך בסוס אשר רכב עליו המלך
ואשר נתן כתר מלכות בראשו וגנתן הכלבוש
והסוס על-יד איש משורי המלך הפרתמים
והלבשו את-האיש אשר המלך וופז בি-קרו
הרביבהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו
כה יעשה לאיש אשר המלך וופז בি-קרו:
ויאמר המלך להמן מהר קו את-הלבוש ואת-
הסוס פאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי
הישוב בשער המלך אל-תפל דבר מופל אשר
דברת: ויקוץ המן את-הלבוש ואת-הסוס ויכבש
את-מרדכי וירכיבתו ברחוב העיר וקרא לפניו
כה יעשה לאיש אשר המלך וופז בি-קרו:
וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נזרף אל-ביתו: י-
אבל וופז ראי: וספר המן לזרע אשרו לו חכמי וירוש
אהביו את כל-אשר קrho ויאמרו לו חכמי וירוש
אשרו אם מזורע היהודים מרדכי אשר החפות
לנפלו לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו:
עוודם בדברים עמו וסרייסי המלך גיעו ויבהלו
להביא את-המן אל-המשתה אשר עשתה אסתר:
ויבא המלך והמן כלשות עם אסתר המלכה: ויא

(5) כשיאמר "בלילה ההוא נדרה" יגבה קולו
(מנ"א שם סקי"ז).

מגילת אסתר פרק ז, ה
 ויאמר המלך לאסתר גם ביום העז' במושחתה הין כוה שאלטר אסתר המלכה ותנתן לך ומזה בקשתר עד וחזי המלכויות ותען ואל אסתר המלכה ותאמר אם מיצאתי חוץ בעיר המלך ואם עלי המלך נזוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתה כי נזכירנו אני ועמי להשميد להרואן ולאבד ואלו לעבדים ולשבחות נזכיר היורשת כי אין הэр שווה בזק המלך ויאמר המלך אושורו ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר יוכל לכו לעשות כן ותאמר אסתר איש צר ואובי הבון הרע הזה והמן נבעת מלפניהם המלך והמלכה והמלך קם בזומות ממושחתה הין אל גת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מיאסתר המלכה כי ראה כי כלתא אליו הרעה מואת המלך והמלך שב מגת הביתן אל בית מעתה הין והמן נפל על המנעה אשר אסתר עלה ויאמר המלך הרים לככוש את המלכה עמי בבית הדבר ישא מפי המלך ובפני המן זבוי ויאמר זרבונה אוד מן הסריסים לפניו המלך גם הנה העז' אשר עשה המן למזרדי אשר דבר טוב על המלך תלחו עליו ויתלו גבה ומשים אמה ויאמר המלך עמר בביית המן את המן על העז' אשר הכנ' למזרדי וומות המלך שכך ביום ההוא נתן המלך ת' א' אושורו לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודים ומזרדי בא לפניו המלך כי הגדיה אסתר מה הוא אלה: וסר המלך את טבעתו אשר העבר מוקהן ויתנש למזרדי ותשים אסתר את קירדי על בית המן: ותוספה אסתר ותדבר לפניו המלך ותפל לפניו רצלו ותבר ותתחנן לו להעביר את רעת המן האג' ואת מושבתו אשר ושב על היהודים ויועני המלך לאסתר את ערבי' הזהב ותקם אסתר ותעמד לפניו המלך ותשים אסתר אם עלי המלך טוב ואם מיצאתי חוץ לפניו וכשלה הדבר לפניו המלך טוב ואם מיצאתי חוץ לפניו וכשר הדבר לפניו המלך וטובה אני בעיניו יתבת להעיב את הספרים מוחשנת המן ³ קוזה מגדתא האג' אשר פתך לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי איכה אויכל וראיתי באבון מולדתני: ויאמר המלך אחشور לאסתר המלכה ולמזרדי היהודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלע' העז' על אשר-שלחה ידו ביהודים: ואמם כתבו על-העז' על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך

ווחתמו בטכנית המוכר כי כתוב אשר נכתוב בשם המוכר ווזהום בטכנית המוכר אין להשייב ויקראו ספרי המוכר בעית ההיא בז'דש השכלייש' הוא וודש סיון בשלוועה ועשרהים בו יכתב בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האוזדרפניז'ם והפוזות ושער המודיעות אעלר מהדו ועד כושׁ עבָע ועשרהים ומאה מודיעה מודיעה ומודיעה בכתבה ועם עטם כלשׂינו ואל היהודים בכתבם וככלשׂונם יכתב בשם המוכר אווז'ורוש' ויוזמת בטכנית המוכר ויעלוז ספרים ביד הרצ'ים בסוסים רכבי הרכש האוזטהרנים ב'ן' הרכבים אעלר נתן המוכר ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל וכעמד על נפשם להשמיד להר' ולאבד את כל זיל עט ומודיעה הטרים אתם נס' וגשים וועלם לבוא ביום אוד בכל מודיעות המוכר אווז'ורוש' בשלוועה עשר לודש ענים עשר הוא וודש אדר פתען' הכתב להגتن' רת בכל מודיעה ומודיעה אלו לכל העמים וכיהوت היהודים עתודרים ליום הגה להגטם מאייביהם הרצ'ים רכבי הרכש האוזטהרנים יאו מבהלים ורוזופים בדבר המוכר והדעת נתנה ומרדי

בשעה'ן הבירה ישא מלפנ' המוכר בכלו' מלכות תכלה וזורה ענרת זהב גודלה ותכרי' בו' וארגמן והעיר שעזן' שלחה ושמואה ליהודים הייתה אורה ושמואה וען' ויקר ובכל מודיעה ומודיעה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המוכר ודו'תו מגיע' שמו'ה וועלן' ליהודים מישחה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מותיהדים כי נפל פוד היהודים עליהם וביעים עשר וודש הוא וודש אדר בשלוועה עשר יומ' בו אשר הגיע דבר המוכר ודו'תו להעשות ביום אשר עברו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפור הוא אשר יעכלטו היהודים המוה בשג'אים נקהלו היהודים בעריםם בכל מודיעות המוכר אווז'ורוש' לשלוט יד במוקשי רעהם ואיש לא עמד בפניהם כי נפל פודם על כל העמים וכל ערוי המודיעות והאוזדרפניז'ם והפוזות ועש' המלוכה אשר למוכר מנזאים את היהודים כי נפל פוד מרדכי עלייהם כי גודל מרדכי בית המוכר ושמי'ו הוכר כוכב המודיעות פיד'האиш מרדכי הוכר וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכת זורב והר' ואבדן ויעשו בשג'אים קרז'ן ובשעה'ן הבירה הר' היהודים ואבד זמוש' מאות

(8) לכתהילה נהגין לומר בנשימה אחת מתחילה "חמש מאות איש ואת פרשנרטא" בו' עד "עשרת" (רמ' א שם סט'ו), אנו אומרים עשרה בני המן ב'א בפ' ע' (צפ'ע'ן ספר הפלאה ע' נ'').

מגילת אסתר פרק ח ט והתמו בטבעת המילה כ'כ'ב אשר-עכ'ב בש'ב' המוכר וזהותם בטבעת המילה אין להשייב: ויקראו ט ספר'ה המוכר בעית-ההיא בז'דש השכלייש' הוא-חרש סיון בשלוועה ועשרהים בו יכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האושדרפניז'ם והפוזות ושער המודיעות אשר | מודה ועד-פושע בעם ועשרהים ומאה מודיעה מודיעה ומודיעה בכתבה ועם עטם כלשׂינו ואל-היהודים בכתבם וככלשׂונם: יכתב בשם המוכר אהשורש ויח'ם בטבעת המוכר וישלח ספרים ביד הרצ'ים בסוסים רכבי הרכש האוזטהרנים ב'ן' הרומיים: אשר נתן המוכר ליהודים | אשר בכל-עיר-ועיר להקהל וכעמד על-נפשם להשמד להר' ולאבד ⁶ את-כל-היל עט ומודיעה הטרים אתם נס' וגשים וועלם לבוא: י אחד בכל-קידעות המוכר אהשורש בשלוועה עשר לודש עינים-ודש' הווא-חדש אר: פתשין' הכתב להגטן רת בכל-קידיע'ה ומיריע'ה אלו לכל-העפים ולחות היעדים עתידים ליום הגה להגטם מאייביהם הרצ'ים רכבי הרכש האוזטהרנים י' יצאו מבהלים ורוזופים דבר המוכר והדעת נתנה ושורשן הבירה:

ישא | מלפנ' המוכר בלביש מלכות תכלה וחור ענרת זהב גודלה ותכרי' בו' וארגמן והעיר שעזן' שלחה ושמואה: ליהודים ¹ הייתה אורה ושמואה וען' ויקר: ובכל-מודיעה ומודיעה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודו'תו מײ' שמו'ה וועלן' ליהודים מישחה ויום טוב ורב'ם מעמי הארץ מותיהדים כ'ינפל פחד-היהודים עלייהם: וביעים ט' עשר הודש הווא-חדש אדר בשלוועה עשר יומ' בו אשר הגיע דבר-המלך ודו'תו להעשות ביום אשר עברו איבי היהודים לשלוט בהם ונחפור הוא אשר יעכלטו היהודים המוה בשג'אים נקהלו היהודים בעריםם בכל-קידעות המוכר אהשורש לשליח יד במכחשי רעתם ואיש לא עמד בפניהם ⁷ כ'ינפל פחדם על-כל-העמים: ובכל-שרי המודיעות והאושדרפניז'ם והפוזות ועש' המלוכה אשר למוכר מנזאים את-היהודים כ'ינפל פחד' מרדכי עלייהם: כ'ינפל מרדכי בבית המוכר ושמי'ו הוכר כוכב המודיעות פיד'האиш מרדכי הוכר וגדול ויכו היהודים בכל-הפודים מפת' חרב והר' ואבדן ויעשו בשג'אים קראז'ן: ובשעה'ן הבירה הר' היהודים ואבד חמש' ⁸ מואת

(9) קוראים להר' ולאבד ולהר' ולאבד (ספר המנהיגים טם).
 7) קוראים ואיש לא-עמד בפניהם ואיש לא-עמד לכ'ז'יהם (שם).

איש:

ברשנידתא

הכלון

אספתא:

בורתא

אליליא

ארידתא:

פרכישתא

אריסי

ארידי

ויזתא:⁹

מגילת אסתר פרק ט

איש

ויאת | פְּרִשְׁנִידָתָא

ויאת | דְּלִפּוֹן

ויאת | אַסְפָּתָא

ויאת | פּוֹרְתָּא

ויאת | אַדְלִיא

ויאת | אַרְיִידָתָא

ויאת | פְּרִמְשִׁתָּא

ויאת | אֲרִיסִי

ויאת | אֲרִידִי

ויאת | עַשְׂרֵת

ויאת

עלרת

בְּנֵי הַמִּן³ בְּנֵי הַמִּדְתָּא צָרֶר הַיְהוּדִים הַרְגֹּזָו וּבְבָזָה
כֹּא שְׁלֹחוּ אֶת יָם בַּיּוֹם הַהוּא בְּאַמְסָפֶר הַהְרֹגָזִים יָ
בְּשֻׁוּעַן הַבִּירָה לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ כָּא סְתָר
הַמֶּלֶךְ בְּשֻׁוּעַן הַבִּירָה הַרְגֹּז הַיְהוּדִים וְאֶבֶד חַמְשָׁת
מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עַשְׂרֵת בְּנֵי הַמִּן בְּשַׁעַר מִדְיָנוֹת
הַמֶּלֶךְ מֹה עָשָׂו וּמוֹה שָׁאַלְתָּר וַיַּתֵּן כָּר וּמוֹה בְּקַשְׁתָּה
עַזְוֹד וְתַעַשְׂיָה וְתָאַמֵּר אֶסְתָּר אֶם עַל הַמֶּלֶךְ נָזֵב יְעַזָּן
גַּם מוֹזֵר לִיהוּדִים אַשְׁר בְּשֻׁוּעַן כְּלַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם
וְאֶת עַשְׂרֵת בְּנֵי הַמִּן יַתְכּוּ עַל הַעַז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יְ
כְּהַעֲשׂוֹת כֵּן וְתַגְתִּין דָת בְּשֻׁוּעַן וְאֶת עַשְׂרֵת בְּנֵי
הַמִּן תְכּוּ וַיְקַהֵל הַיְהוּדִים אַשְׁר בְּשֻׁוּעַן גַם בַיּוֹם
אַרְבָּעָה עַשְׂרָה לְזֹהֶד אֶדֶר וַיַּהְרֹגָז בְּשֻׁוּעַן
שֶׁלְשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבָזָה כָא שְׁלָחוּ אֶת יְהוּדִים וְשַׁעַר
הַיְהוּדִים אַשְׁר בְּמִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ נַקְהָלוּ | וְעַבְדָּ
עַל-גְּבָשָׁם וְנוֹחָ מַאֲכִיבָם וַיַּהְרֹג בְּשַׁעַר
חַמְשָׁה וְשִׁבְעָם אַלְפִי וּבְבָזָה כָא שְׁלָחוּ אֶת
יָם: בְּיָם-שְׁלֹשָׁה עַשְׂרָה קְהָדָשָׁ אֶדֶר וְנוֹחָ
בְּאַרְבָּעָה עַשְׂרָה בְּזָהָר וְעַשְׂרָה אֶת יוֹם מִשְׁתָּה
וְשִׁמְוחָה: וְהַיְהוּדִים אַשְׁר-בְּשֻׁוּעַן נַקְהָלוּ בְּשְׁלוּשָׁה יְ
עַשְׂרָה בְּזָהָר וְבְאַרְבָּעָה עַשְׂרָה בְּזָהָר וְנוֹחָ בְּחַמְשָׁה עַשְׂרָה
בְּזָהָר וְעַשְׂרָה אֶת יוֹם מִשְׁתָּה וְשִׁמְוחָה: עַל-כָּן הַיְהוּדִים יְ
הַפְּרוֹזִים הַשִּׁבְטִים בְּעַרְיִ הַפְּרוֹזִות עֲשִׂים אֶת יוֹם
אַרְבָּעָה עַשְׂרָה לְזֹהֶד אֶדֶר שְׁמֹוֹה וְמוֹשָׁתָה וְיוֹם
טוֹב וְמוֹעֲלָוּ מִנוֹת אִישׁ לְרַעְיוֹן וַיַּכְתֵּב מַרְדָּכַי אֶת
הַדְּבָרִים הַאֲכָלה וַיְשַׁלֵּחַ סְפָרִים אֶל כָל הַיְהוּדִים
אַשְׁר בְּכָל מִדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֶזְעָזְרוֹעַן הַקְּרוּבִים
וְהַרְזּוּקִים: לְקַיִם עַלְיהָם כְּהִוָּת עֲשִׂים אֶת יוֹם
אַרְבָּעָה עַשְׂרָה לְזֹהֶד אֶדֶר וְאֶת יוֹם-חַמְשָׁה עַשְׂרָה
בְּכָל-שְׁנִיה וְשִׁנִיה: כִּימִים אַשְׁר-נִיחָוו בְּהַמִּן הַיְהוּדִים יְ
מוֹאֲכִיבָם וְהַחֲדָשָׁ אַשְׁר נַהֲפֵךְ לָהֶם מִזְאָן כְּשִׁמְוחָה
וּמוֹאֲכָל לִיּוֹם טֹב כְּלַעֲשׂוֹת אֶתְתָם יְמִי מִשְׁתָּה וְשִׁמְוחָה

(9) יְשׁ אָמָרִים שְׁצָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּקַרְיאַת הַוַּי שְׁלַ

וִזְתָא (רַמְ"א ס"י תְּרִצָּא ס"ד).

מגילת אסתר פרק ט', ומשילה בנות איש כרעהו ומונזות לאים: וקבל היהודים את אשר-החלה כי לאביהם כאלים וככל היהודים את אשר המלך כleshot ואת אשר כתוב מרדכי אליהם כי המן בז' בז' האני צרר כל כי המן בן המורה האני שרר כל היהודים ושב על היהודים לאבדם והבל פור הוא האורל להם ולאבדם ובבאה לפניו המלך אמר עם הספר ישוב מושבתו הרעה אשר-השב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על-העץ: על-כן קראו לימים י' האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האורת הזאת ומה ראו על כבה ומה הגיע אליהם קיבו וכל היהודים עליהם ועל זרים וככל הנולים עליהם וכא עבור להיות שעם האלה כתובם וכזמנם בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעים בכל דור ודור משפחה ומישחה קדעה ומריצה ועיר ועיר וימי הבורים האלה לא יעברו מתחם היהודים וזכרם לא ותכתב יסוף מזרעם אסתר המלכה בת אביזיל ומרדיי היהורי את כל תקופה למים את הארץ הפרים הארץ הזאת העזית ושלוח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אושורוש דברי שלום ואמת לkeys את ימי הפרים הארץ בזמניהם כאשר קם עלייהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קיוו על נפשם ועל זרים דברי התבות וזעקותם ומואמר אסתר קים דברי הפרים הארץ וכתוב בספר אושרushi מס על הארץ ואין הים וכל מעשה תקופה ואבorth ופרשת גדרת מרדכי אשרadol המלך הלו הא כתובים על ספר דברי הימים למלאי מדי ופרש: כי¹ | מרדכי היהודי מעשה כל מלך אושורוש ואдол ליהודים ורזי לרבי איזיו דרש טוב כלעמו ודבר שלום לככל זרעו:

ומשלה בנות איש כרעהו ומונזות לאים: וקבל היהודים את אשר-החלה כי לאביהם כאלים וככל היהודים חשב על-היהודים לאבדם והבל פור הוא האורל להם ולאבדם ובבאה לפניו המלך אמר עם הספר כי ישוב מושבתו הרעה אשר-השב על-היהודים על-ראשו ותלו אותו ואת בניו על-העץ: על-כן קראו לימים י' האלה פורים על-שם הפור על-כך על-כל-דברי הארץ¹⁰ הזאת ומזה-ראוי על-פה וימה היע אליהם: קיבו וקבעו היהודים עליהם | ועל-זרים ועל-כל-ה沽ים עליהם וכל יubar להיות שעם את-שניהם הימים האלה כתובם וכזמנם בכל-שנה ושנה: והזמנים האלה נזקרים ונעים בכל-דור ודור משפחה ומישחה קדעה ומריצה ועיר ועיר וימי הבורים זכרם כא-לא יעברו מתחם היהודים זכרם וא-זאת כתוב: יסוף מזרעם: אסתר המלכה בת-אביזיל ומרדיי היהורי את-כל-תקופת לkeys את-ארת¹⁰ הפרים הזאת השיטה: ושלחה ספרים אל-כל-יהודים אל-שבע ועשרים וכואה בודעה מלכות אושורוש דברי שלום ואמת:keys את-ימי הפרים היא האלה בזמניהם פאשר קם עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קיוו על-נפשם ועל-זרים דברי התבות וזעקותם ומואמר אסתר קים דברי הרים הארץ זכרם וא-זאת כתוב בספר: יסעם המלך י' אושרushi מס על-הארץ ואין הים וכל מעשה תקופה ואבorth ופרשת גדרת מרדכי אשרadol המלך הלו הא כתובים על-ספר דברי הימים למלאי מדי ופרש: כי¹ | מרדכי היהודי מעשה כל מלך אושורוש ואдол ליהודים ורזי לרבי איזיו דרש טוב כלעמו ודבר שלום לככל-זרעו:

(10) מנענים את המגילה באמירת "האגרת הזאת", "אגרת הפרים הזאת" והשנית" (ספר המנהוגים שם).

סדר קריית המגלה

חייב לודס לקרויה לת כמנלא צלילך ולשנוטכ' זיוס. ומייך לפצוט כמנלא כלגרת¹¹ ומברכינו עליך צלט' זרכות כללו לך אין מברכין שכחינו חלה צלילך ונלה זיוס¹². ונוכגין דומו צלילך קדיט שلس לחאל תפלה י"ח קודס קריית סמנלא:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשו
במצותיו וצונו על מקרא מגלה:**
**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמנ הזה:**
**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחינו וקיימו
והגינו לזמן הזה:**

כשקיים כמנלא צלצול מברכין ללחכיך צרכך זו חכל לו ציחיך:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב אתר-ריבנו
ויהדן אתר-דיןנו והנוקם אתר-נקמתנו והנפרע לנו
מארינו והמשלם גמול לכל איבי נפשנו ברוך אתה יהוה
הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע:**

**שושנת יעקב צהלה ושםחה. בראותם יחד תבלת
מרדיבי. תשועתם הייתה לנצח. ותקותם בכל-דור
ונדור. להזקיע שבל קויך לא יבושו ולא יבלמו לנצח
כל-החוסים בה. אrror הרמן אשר בקש לאבדי ברוך
מרדיבי היהודי אורה ורש אשת מפחים ברכבה אסתיר
בעדי ארוירים כל-הירושאים ברכובים כל-הצדיקים. ו גם
חרבונה זבור לטוב:**

ולחל קריית סמנלא צלילך הומליות אתה קדוש (ו热血 חל צמוי לי שפת הומליות ויהי
נועם אתה קדוש) קדיש כל חתקצת:

זיוס הומלייס מהר קריית סמנלא אשורי ובא לציון קדיט שلس וקדס קריית כתוב
וכמנלא לחאל תפלה י"ח אין הומלייס להלן חלי קדיש:

11) לשולשה חלקים (שם).

12) ברכת שהחינו מברכים נם ביום (שם).